

הגבורה לא התגלתה רק בשדה הקרב: הלוחמים שהתנדבו למען ילדים

לאחר נפילתם של רבים מחיילי צה"ל, נודעו סיפורי גבורתם מהלחימה במחבלים • אלא שהם הביאו לידי ביטוי את ערכי העזרה והושטת היד גם באזרחות • יש מי שלא ישנח זאת לעולם

צילום: באדיבות העמותה

מסור עד אינסוף. יצהר הופמן ז"ל בפעילות של "שמחה לילד"

"מוזיקה היא עוצמה שמחברת בין אנשים", אמר לחבריו שכינו אותו "יוסי בכינור". לדברי מנכ"ל העמותה אלי קלרמן, "יוסי היה כולו אדם של שליחות ונתינה. הוא התנדב כרכוז וכבר אז ראה את התפקיד שלו כשליחות חינוכית".

מקור השראה עוד בחייהם

היו עוד רבים שהוכיחו כי גבורה לא שמורה רק לשדה הקרב, אלא יכולה להתגלות גם בשגרה. אנשים כמו סגן נוה לקס מסיירת מטכ"ל, שנפל בבארי בגיל 21, בן גילו סמ"ר איתן דישון מסיירת גבעתי, שנפל בג'באליה, ורס"ן יצהר הופמן, שכך ציין ביחידת שלדג לחם שבבת השחורה בעיר טף, נפצע לאחר מכן בעזה, חזר ובסופו של דבר נהרג בגיל 36 בקרב בצפון הרצועה. הוא הותיר אישה ושני ילדים

"מבסוטון". דוד מאיר ז"ל

"יצהר היה מוביל וכולט גם בתוך צוות מתנדבי העמותה", מעיד קלרמן. "הוא תמיד היה מסור עד אינסוף". אחרי השירות הסדיר חזר לעמותה, והוביל בהתנדבות משלחת ילדים לקפריסין, שאליה התייחס כאל מבצע צבאי. "הוא היה יסודי ורציני, תיכנן הכל בצור

רה מדוקדקת, ואפילו הכין תחקיר כדי שיהיה ניתן להפיק לקחים בהמשך. וכל זה מתוך דאגה עמוקה לחניכים.

"זוהי זכות גדולה עבורנו שאלה המתנדבים שלקחו חלק בפעילות והובילו אותה", מסכם קלרמן. "הם שימשו עבורנו מקור השראה עוד בחייהם. אנחנו מחויבים למורשת שלהם, ורוצים להקנות את הערכים שלאורם פעלו. הלוואי שנהיה ראויים להקרבה ולנתינה העצומה שלהם ושל משפחותיהם".

הם קפצו להגן על המדינה ועל אחיהם, ומות גיבורים בשדות הקרב בעוטף וברצועת עזה. הגבורה של כמה מהלוחמים הבולטים שהקריבו את חייהם במלחמה הייתה איתנו כל הזמן, ויש מי שראה אותה בזמן אמת.

רס"ן (מיל') דוד מאיר ז"ל, קצין בסיירת מטכ"ל, קפץ מביתו ב-7 באוקטובר ולחם בקרב בבארי עד שנפל. הוא הותיר אחריו אישה ובן קטן, אך גם אנשים רבים שלהם לא הפסיק לעזור. במשך שנים התנדב בעמותת "שמחה לילד", הפועלת למען ילדים ובני נוער המתמודדים עם מגבלות פיזיות ומחלות שונות.

"כילד כינינו אותו 'מבסוטון', כי הוא היה כל הזמן מבסוט על החיים", מספרת אחותו, נעמה איזיק, מתנדבת ורכזת לשעבר בעמותה, שאחיה הלך בעקבותיה. דוד התנדב בצוות הטכני של העמותה ולא נרתע מאף אתגר. "הייתה לו עין טובה והוא ראה הכל באור חיובי. כך הוא הסתכל גם על הסביבה שלו ועל הילדים שהתנדב איתם. כל דבר הוא עשה עם חיוך גדול שלא ירד מפניו".

רס"מ (מיל') יוסי הרשקוביץ ז"ל שירת בחטיבה 551 ונפל בקרב בצפון הרצועה. הוא הותיר אחריו אישה וחמישה ילדים. כמנהל תיכון פלך בנים בירושלים, דובר רבות על היותו איש חינוך, אך גם הוא, לצד שלל עיסוקיו, ביקש לתרום בצורה הפשוטה ביותר. כרכו בעמותה הוא העניק יחס אישי לכל הניכח וחונך, וגם הוביל מחנות קיץ. בכל הזדמנות חזר עם הכינור שאיפיינו אותו כמוזיקאי כדי ללכת לבתי חולים ולשמח ילדים.

הוא תיכנן את משלחת הילדים בצורה מדוקדקת, ואפילו הכין תחקיר כדי שיהיה ניתן להפיק לקחים בהמשך. וכל זה מתוך דאגה עמוקה לחניכים

"קראנו לו יוסי בכינור". יוסי הרשקוביץ ז"ל

